ORĘDOWNIK
POWIATU BYDGOSKIEGO

Orędownik powiatu bydgoskiego wychodzi raz tygodniowo i to w środę. — Przedpłata miesięczna tak w miejscu jak i na poczcie zł 1,25.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 15 gr za miejsce 1-łam. milimetr. szer. 36mm. — Administracja Bydgoszcz, Dr. Emila Warmińskiego 14 — Tel. 1251

Nr. 9 | Bydgoszcz, dnia 3 marca 1937 r. | **Rok 86.**

Treść: 25. Obwieszczenie o zaciągu ochotniczym do służby w junackich hufcach pracy. 26. Ustawa o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec. 27. Legalizacja narzędzi mierniczyh.

Ani jedno dziecko w Polsce nie może być głodne, więc daj co możesz! Dwa razy daje kto szybko daje.

Ofiary pieniężne uprasza się wpłacać w Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu bydgoskiego w Bydgoszczy, nr. konta w P. K. O. 202 675, a naturalia uprasza się składać w Miejscowych Komitetach Gminnych.

25
Obwieszczenie
o zaciągu ochotniczym do służby w Junackich Hufcach Pracy.

Na zasadzie Dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 września 1936 r. (Dz. U. R. P. nr. 72, poz. 515) zarządzam:

Zaciąg ochotniczy do służby w junackich hufcach pracy na okres **dwu-letni** mężczyzn urodzonych w latach 1917, 1918 i 1919 samotnych, pozbawionych pracy.

Pierwszeństwo przed innymi mają członkowie społecznych organizacyj młodzieżowych.

Kandydaci zgłaszający się do służby w junackich hufcach pracy powinni **do dnia 15 marca 1937 r.** wnieść podanie o wpisanie ich na listę ochotników. Z podaniem powinni ochotnicy zgłosić się osobiście w zarządzie gminy właściwym ze względu na miejsce zamieszkania i przedstawić zezwolenie rodziców lub prawnych opiekunów na wstąpienie do służby w junackich hufcach pracy.

Zarząd gminy dla każdego kandydata wpisanego na listę ochotników stwierdza:
a) datę urodzenia,
b) przynależność do gminy,
c) moralne prowadzenie się,
d) pozostawanie bez pracy.

Podania o przyjęcie do służby w junackich hufcach pracy, zezwolenia rodziców lub prawnych opiekunów na wstąpienie do tej służby oraz zaświadczenia zarządów gmin — wolne są od wszelkich opłat (stemplowych i innych).

Kandydaci wpisani do list ochotniczych będą poddani badaniu lekarskiemu i kwalifikowani przez komisje zaciągowe.

O terminie zgłoszenia się przed komisją zaciągową i powołania do szeregów junackich, zostaną ochotnicy powiadomieni dodatkowo.

Powołani junacy otrzymują całkowite wyżywienie, umundurowanie, zakwaterowanie i żołd od 6—10,50 zł miesięcznie w okresie zimowym i od 6—24 zł miesięczne (łącznie z premią za pracę podczas robót w terenie) w okresie letnim.

Warszawa, w lutym 1937 r.

Minister Spraw Wojskowych
(—) Kasprzycki, generał dywizji.

Nr. 131/J. H. P./37.

26

Ustawa

z dnia 5 marca 1934 r.

o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Art. 1. 1. W celu stwierdzania wartości hodowlanej bydła, trzody chlewnej i owiec będą prowadzone przez Izby rolnicze księgi zarodowego bydła, zarodowej trzody chlewnej, i zarodowych owiec, oraz wydawane rodowody i inne zaświadczenia z tych ksiąg. Izby Rolnicze mogą powierzać organizacjom rolniczym prowadzenie tych ksiąg oraz wydawanie rodowodów i zaświadczeń tylko za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Prowadzenie ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych, wymienionych w ustępie poprzedzającym, oraz wydawanie rodowodów i zaświadczeń przez osoby prywatne, lub instytucje, nieupoważnione do tego w myśl ustępu poprzedzającego, jest wzbronione.

Art. 2. 1. Wpisywanie zwierząt do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych będzie dokonywane na żądanie właścicieli tych zwierząt, wydawanie zaś rodowodów i zaświadczeń — na żądanie osób interesowanych.

2. Wymagania jakim powinny odpowiadać zwierzęta, które mogą być wpisane do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych, a w szczególności wymagania pod względem pochodzenia i wartości użytkowej oraz zasady prowadzenia tych ksiąg — ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. 1. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala wymagania, jakim winni odpowiadać zarodowe obory, chlewne i owczarnie.

2. Z chwilą ustalenia tych wymagań nazwy zawierającej określenie „zarodowy", mogą być używane tylko na oznaczanie tych gospodarstw hodowlanych, co do których Izba Rolnicza stwierdzi, że gospodarstwa te odpowiadają wymaganiom, ustalonym na podstawie ustępu poprzedzającego.

Art. 4. 1. Izby Rolnicze za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych mogą uznawać pewne rasy bydła, trzody chlewnej i owiec za odpowiednie pod względem hodowlanym dla poszczególnych obszarów (gmin, powiatów) w okręgach swej działalności.

2. W razie uznania pewnych ras bydła, trzody chlewnej lub owiec za odpowiednie dla danego obszaru, zwierzęta innych ras hodowane na tym obszarze, mogą być wpisywane do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych (art. 1) jedynie w przypadkach i pod warunkami, ustalonymi przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

3. W razie zmiany uznanej rasy (ust. 1), rasę poprzednio uznaną uważa się nadal w okresie lat trzech również za odpowiednią dla danego obszaru.

Art. 5. 1. Izby Rolnicze przeprowadzać będą na żądanie właścicieli bydła, trzody chlewnej lub owiec kontrolę wartości użytkowej tych zwierząt oraz wydawać odpowiednie świadectwa.

2. Przepisy o kontroli wartości użytkowej zwierząt oraz o wydaniu świadectw wyda Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 6. 1. Pokrywanie cudzych krów, świń i owiec dozwolone jest tylko rozpłodnikami, uznanymi dla innego obszaru.

2. Wyraz „rozpłodnik" oznacza w rozumieniu niniejszej ustawy buhaja po ukończeniu 10 miesięcy życia, knura po ukończeniu 6 miesięcy oraz tryka po ukończeniu 3 miesięcy.

3. Wyrazy „rozpłodnik uznany" oznaczają w rozumieniu niniejszej ustawy rozpłodnika, na którego właścicielowi wydane zostało świadectwo uznania (art. 7 ust. 1).

4. Rozpłodnik, wybrany na podstawie art. 7 ust. 3, jest rozpłodnikiem uznanym tylko na obszarze tej gminy, dla której został wybrany.

Art. 7. 1 Do orzekania i uznania rozpłodników za odpowiednie do hodowli i wydawania właścicielom rozpłodników wybranych bezpłatnych świadectw uznania powołuje się komisje kwalifikacyjne przy izbach rolniczych.

2. Komisje kwalifikacyjne uznają jako odpowiednie do hodowli te z pośród doprowadzonych rozpłoduików, które należą do rasy uznanej za odpowiednią (art. 4.), oraz odpowiadają wymaganiom ustalonym przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

3. Jeżeli ilość rozpłodników, wybranych na podstawie ustępu poprzedzającego, nie jest dostateczna dla zaspokojenia potrzeb hodowlanych gminy, komisja kwalifikacyjna może z pośród pozostałych rozpłodników nie odpowiadających wymaganiom, określonym w ustępie poprzedzającym, wybrać najodpowiedniejsze do hodowli w ilości niezbędnej do zaspokojenia potrzeb hodowlanych tej gminy.

4. Zakres działania, organizację, postępowanie, okresy działania komisji, wzory oraz terminy ważności świadectw uznania ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

5. Koszty i diety członków komisyj ponoszą instytucje delegujące te osoby.

Art. 8. 1. Właściciele rozpłodników obowiązani są zgłaszać je do zarządu gminy oraz doprowadzać przed komisję kwalifikacyjną w czasie i miejscu wyznaczonym przez izbę rolniczą.

2. Obowiązek doprowadzania rozpłodników przed komisję kwalifikacyjną nie dotyczy rozpłodników, zapisanych do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych (art. 1).

Art. 9. 1. Jeżeli na obszarze gminy niema dostatecznej ilości rozpłodników uznanych, odpowiadających wymaganiom, ustalonym na podstawie art. 7 ust. 2, gminy oraz powiatowe związki samorządowe obowiązane są zapewniać miejscowym rolnikom konieczną ilość takich rozpłodników.

2. O ilości rozpłodników uznanych potrzebnych do poszczególnych gmin, **rozstrzyga wydział powiatowy na podstawie zasad, ustalonych przez właściwą izbę rolniczą.**

3. Koszty nabywania przez gminy rozpłodników ponosi Państwo w wysokości 10%, powiatowe związki samorządowe w wysokości 25% oraz zainteresowane gminy w wysokości 65% ogólnej sumy kosztów.

4. Gminy sąsiadujące mogą łączyć się celem wspólnego kupna rozpłodników.

5. Za pokrywanie krów, świń i owiec uznanymi rozpłodnikami gminnymi zarząd gminy może ustanawiać opłaty, które winny być zatwierdzone przez władzę nadzorczą.

6. Zarząd gminny zobowiązany jest prowadzić spisy rozpłodników oraz zawiadamiać komisję kwalifikacyjną o ilości krów, świn i owiec, znajdujących się na obszarze gminy.

Art. 10. 1. Izby rolnicze po zasięgnięciu opinii właściwych powiatowych związków samorządowych, mogą za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych ustanawiać na swą rzecz opłaty od rozpłodników nieuznanych w wysokości 50 zł od buhaja, 25 zł od knura i 10 zł od tryka za każdy rok kalendarzowy, oraz ustalać terminy uiszczania tych opłat.

2. Opłaty przewidziane w ustępie poprzedzającym, pobierają zarządy gmin, przyczym za czynności te otrzymuję 25% pobranych opłat.

3. Izba rolnicza może umarzać zaległe opłaty w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie.

4. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali jakie rozpłodniki uieuznane wolne być mają od opłat, przewidzianych w ust. 1.

Art. 11 Grzywną do 20,— zł karany będzie:

1. kto nie zgłasza zarządowi gminy rozpłodnika lub nie doprowadza go przed komisję kwalifikacyjną (art. 8),
2. kto dopuszcza do powstania warunków, przy których jest możliwe pokrycie rozpłodnikiem nieuznanym cudzej krowy, świni lub owcy (art. 6. ust. 1).

Art. 12. 1. Grzywną do 300 zł karany będzie:

1. kto pokrywa rozpłodnikiem nieuznanym cudzą krowę, świnię lub owcę (art. 6 ust. 1),
2. kto wbrew postanowieniu art. 1 ust. 2 prowadzi księgi gospodarskie zwierząt zarodowych oraz wydaje rodowody i zaświadczenia,
3. kto wbrew postanowieniu art. 3 ust. 2 używa na oznaczenie obory, chlewni lub owczarni nazwy, zawierające określenie „zarodowy".

2. W razie wydania orzeczenia karnego w myśl pkt. 1 artykułu niniejszego powiatowa władza administracji ogólnej może zarządzić wytrzebienie rozpłodnika na koszt i ryzyko właściciela.

Art. 13. 1. Orzecznictwo w sprawach o czyny karalne, przewidziane w niniejszej ustawie. należy do powiatowej władzy administracji ogólnej.

2. W orzeczeniu skazującym władza administracyjna na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny oznaczy karę zastępczego aresztu stosownie do art. 10. prawa o wykroczeniach.

Art. 14. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 15. 1. Postanowienia art. 1—5, 12 pkt. 2 i 3 oraz art. 13—16 wchodzą w życie z dniem ogłoszenia ustawy niniejszej na całym obszarze Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego.

2. Postanowienia art. 6—11, 12 pkt. 1 oraz ustępu ostatniego tego artykułu wchodzą w życie w zastosowaniu do bydła na obszarach gmin i powiatów, na których była wprowadzona w życie ustawa z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P z r. 1933 nr. 10, poz. 69) z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy.

Terminy wejścia w życie postanowień art. 6—11. 12 pkt. 1) oraz ustępu ostatniego tego artykułu w zastosowaniu do bydła na obszarach gmin i powiatów na których nie była wprowadzona w życie ustawa, wymieniona w ustępie poprzedzającym, jak również terminy wejścia w życie postanowień art. 6—11, 12 pkt. 1) oraz ustępu ostatniego tego artykułu w zastosowaniu do trzody chlewnej

lub owiec na obszarach gmin i powiatów — ustala w drodze rozporządzeń Minister Rolnictwa i Reform Rolnych **na wniosek Izby Rolniczej, przedstawiony za zgodą właściwego powiatowego związku samorządowego za pośrednictwem wojewody.** Powyższy wniosek izby rolniczej może dotyczyć tylko tych obszarów, dla których — stosownie do postanowienia art. 4 ust. 1 — zostały uznane odpowiednie rasy bydła, trzody chlewnej lub owiec i jedynie tych zwierząt, których rasy zostały uznane. Wniosek może dotyczyć każdego rodzaju określonych wyżej zwierząt oddzielnie lub kilku rodzajów razem.

4. Ustalone na podstawie ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. z 1933 r. nr. 10, poz. 69) rasy bydła w okręgach hodowlanych uważa się za rasy uznane za odpowiednie pod względem hodowlanym dla poszczególnych obszarów (art. 4).

5. Świadectwa uznania, wydane na podstawie ustawy, wymienionej w ustępie poprzedzającym, których termin ważności nie upłynął, uważa się za świadectwa uznania w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 16. Z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami wraz ze zmianami wprowadzonemi art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz U. R. P. z 1933 r. nr 10 poz. 69).

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) I. Mościcki.
Prezes Rady Ministrów ( ) J. Jędrzejewicz.
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
(—) Nakoniecznikow-Klukowski.

Rozporządzenie
Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9. I. 1937 r. (Dz U R. P nr. 4 poz. 36).

Na podstawie art. 15 ust 3 ustawy z dnia 5. 3. 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. nr. 40, poz. 349) zarządzam co następuje:

§. 1. Postanowienie art. 6—11, 12 ust. 1 pkt. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 5. 3. 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. nr. 40, poz. 349) wchodzą w życie:

2. W zastosowaniu do trzody chlewnej na obszarze: powiatu Bydgoskiego w województwie poznańskim.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20. 1. 1937 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
J. Poniatowski.

Pp. Burmistrzowie, Wójtowie i Sołtysi podadzą powyższe do wiadomości w sposób tam praktykowany.

Bydgoszcz, dnia 25 lutego 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Suski, starosta powiatowy.

Nr. Roln. 0/2/37.

27
Legalizacja narzędzi mierniczych.

Starostwo Powiatowe Bydgoskie prostuje ogłoszony szczegółowy plan publicznych zbiórek legalizacyjnych ogłoszony w Orędowniku powiatu bydgoskiego nr. 6 z dnia 10. 6 1937 r. z tym, że dla lokalu Bagniewskiego w Osielsku przydziela się gromady: Osielsko, Myślęcinek, Czarnówka, Czarnówczyn, Grochol, Zamczysko, Jarużyn, Łoskoń, Pałcz, Mariampol, Zofin, Miedzyn, Niemcz, Jachcice Nadleśnictwo część, Bocianowo leśnictwo, Jasiniec leśnictwo, Zacisze leśnictwo, Niwy, Wilcze.

Lokal Mrugowskiego w Żołędowie gromady: Borzenkowo, Łącznica, Maksymilianowo, Smukała, Żołędowo wieś oraz Nadleśnictwo Żołędowo.

Bydgoszcz, dnia 26 lutego 1937 r.

Starosta Powiatowy
w z. (—) Mgr. Robakowski, wicestarosta.

Nr. A. 35/1/37.

Drukiem i nakładem Drukarni dla Handlu i Przemysłu Bydgoszcz, ulica Dr. Emila Warmińskiego 14.
Odpowiedzialny za dział urzędowy: asesor Wydziału Powiatowego J. Cichowlas, Bydgoszcz.
Za dział nieurzędowy odpowiedzialny A. Mamach w Bydgoszczy.